

Til

Europaudvalgets medlemmer og stedfortrædere

samt de danske repræsentanter i Konventet

Konventsarbejdsgruppe: Nationale parlamenter skal kunne klage over brud på

nærhedsprincippet

Nationale parlamenter skal kunne klage, hvis EU-lovgivningen ikke overholder nærhedsprincippet. Klagen skal enten fremsættes til Europa-Kommissionen i den tidlige fase af EU's lovgivningsproces indenfor en nærmere fastlagt tidsfrist eller til EF-Domstolen, efter at lovgivningen er endeligt vedtaget.

Til gengæld skal de nationale parlamenter ikke kunne blande sig, når Ministerrådet og Europa-Parlamentet går i gang med den egentlige lovgivningsproces.

Således lød den foreløbige konklusion fra arbejdsgruppen under Det Europæiske Konvent om nationale parlamenter på et møde onsdag den 11. september. Konklusionerne er, ifølge arbejdsgruppens britiske formand Gisela Stuart, afstemt med Konventets arbejdsgruppe om nærhedsprincippet, der ledes af det spanske europaparlamentsmedlem Mendez de Vigo. De Vigos arbejdsgruppe fremlægger allerede sin endelige rapport om "nærhedsprincippet" for Det Europæiske Konvent den 3.-4. oktober.

Gisela Stuarts arbejdsgruppe forventes på et møde 26. september at fremlægge en foreløbig rapport om de *nationale parlaments rolle i forbindelse med overvågningen af nærhedsprincippet* samt om *den nationale kontrol med regeringernes EU-politik*. Stuart sagde, at der selvfølgelig stadig kan komme mindre ændringer i forhold til delen vedrørende nærhedsprincippet, men at hun i det store hele vurderede, at hendes arbejdsgruppe vil følge samme kurs som Mendez de Vigos arbejdsgruppe.

Nationale parlaments kontrol med regeringers EU-politik

Ellers handlede mødet mest om, hvordan de nationale parlamenter kan udøve en effektiv parlamentarisk kontrol med deres regeringers EU-politik hjemme i hovedstæderne. Specielt det danske, svenske og finske system blev livligt diskuteret. Henrik Dam Kristensen præsenterede det danske system med Europaudvalgets mandatgivning, mens tilsvarende svenske, finske og franske bidrag blev fremlagt af henholdsvis Sören Lekberg (den svenske Riksdag), Kimmo Kiljunen (det finske parlament) og Hubert Haenel (det franske senat).

Der syntes i arbejdsgruppen enighed om, at Konventet ikke kan fastsætte regler for, hvordan de nationale parlamenter skal udføre deres demokratiske kontrol med regeringers EU-politik. Det kan kun de nationale parlamenter og regeringer. Gisella Stuart mente dog godt, at man kan opstille en liste af betingelser, som skal være opfyldt, for at de nationale kan udøve deres kontrol så effektivt som muligt.

"En stærk national kontrol med regeringernes EU-politik vil kun styrke EU", erklærede Stuart.

De kommende møder i arbejdsgruppen

De kommende møder i arbejdsgruppen vil blive brugt til at drøfte nogle af de udestående spørgsmål, som arbejdsgruppen endnu ikke har fået behandlet. Det gælder f.eks. spørgsmålene:

- om hvilken rolle COSAC bør have i fremtidens EU
- om EU skal have en Folkets Kongres, som bl.a. Konventets formand Giscard d'Estaing har foreslået
- om de nationale parlamenter skal spille en speciel rolle i forbindelse med anvendelsen af den såkaldte gummiparagraf i TEF artikel 308, som benyttes på steder hvor EU ikke har en eksplicit kompetence, men har en målsætning.

På det førstkommende møde den 19. september vil den franske EU-kommissær Michel Barnier komme og tale om gennemførelsen af Amsterdamtraktatens protokol om nationale parlamenteres rolle.

Den endelig rapport fra Gisella Stuarts arbejdsgruppe forventes dog først at kunne gøres helt færdig på det sidste møde den 22. oktober.

Med venlig hilsen

Morten Knudsen